

GRUP FOCUS
LAVILLARROEL
DIRECCIÓ TANIA BRENLE

GR&C

INSTRUCCIONS PER FER-SE

FEIXISTA

DE MICHELA MURGIA

AMB **MERCÈ ARÁNEGA**

ADAPTACIÓ I DRAMATÚRGIA: SERGI POMPERMAYER

DIRECCIÓ: MIQUEL GORRIZ

UNA PRODUCCIÓ DE:

temporada
alta →

GR&C Festival
de Barcelona

SINOPSI

L'assaig de **Michela Murgia** és tota una provocació. Un text ple d'ironia sobre la perillosa propagació dels populismes en les nostres societats. L'última reencarnació dels moviments d'ultradreta. **Mercè Aránega** es fica a la pell, el pensament i la denúncia d'aquesta escriptora i activista italiana amb una gran projecció pública al seu país per convertir-se en la protagonista d'un monòleg que denuncia l'actual onada de feixisme arreu d'Europa i la resta del món. Un text per fer trontollar la seguretat en el nostre sistema democràtic, adaptat per **Sergi Pompermayer** i dirigit per **Miquel Gorriz**.

**QUAN HI HA DE FEIXISTA
EN LA TEVA SOCIETAT?
EN EL TEU ENTORN?
... I EN TU?**

FITXA ARTÍSTICA

Autoria **Michela Murgia**

Traducció **Mercè Ubach**

Adaptació i dramaturgia **Sergi Pompermayer**

Concepte i direcció **Miquel Gorriz**

Intèrpret **Mercè Aránega**

Disseny espai **Yaiza Ares**

Disseny de vestuari **Hernán Montiel**

Disseny d'il·luminació **Jordi Fusté**

Vídeo **Miquel Santiveri**

Caracterització **Núria Llunell**

Producció executiva **Anna Rius**

Cap tècnic del teatre **Iker Gabaldón**

Ajudant de direcció **Pablo Macho Otero**

Regidoria **Anna Roy**

Màrqueting i comunicació **La Villarroel**

Fotografia **David Ruano**

Disseny gràfic **Nexe disseny gràfic**

Primera representació a **La Villarroel el 12 de juliol de 2023**

Espectacle en **català**

Durada **70 minuts**

Amb el suport de **Generalitat de Catalunya**

ICEC Institut Català de les Empreses Culturals

Amb la col·laboració de **l'Estruch- Ajuntament de Sabadell**

És una coproducció de **Mola Produccions**

Temporada Alta i Grec 2023 Festival de Barcelona

NOTA DE L'AUTORA

PER EVITAR MALENTESOS

Ja ho sé, us agradaria que us digués que tot plegat és una provocació, que és un joc divertit invertir els punts de vista, però que després tornarem a l'ordre: allà els feixistes i aquí nosaltres, els demòcrates. Doncs no. Les coses que he escrit, no totes i no sempre, en alguns moments de la meva existència -els més durs, els més superficials, d'emprenyament o d'ignorància-, les he pensat, ni que sigui per un instant, i crec que això ens ha passat a tots. No m'interessava escriure un llibre contra els feixistes d'avui, d'ahir, italians o americans, locals o globals. Ningú em necessita a mi per assenyalar qui són els feixistes d'avui, perquè és evident. Els que aixequen murs, els que limiten la solidaritat dels seus, els que instiguen els uns contra els altres per controlar-los a tots, els que limiten les llibertats civils, els que neguen el dret a la migració amb l'arma de la llei i la coartada de la responsabilitat, aquests són els feixistes d'avui. El problema és determinar qui no està en part implicat en la legitimació del feixisme com a sistema, és a dir, quant de feixisme hi ha en aquells que es consideren antifeixistes. El risc és dir: si tot és feixisme, res no ho és. No és així. No tot és feixisme, però el feixisme té la fantàstica capacitat, si no hi estem a sobre constantment, de contaminar-ho tot.

Michela Murgia

NOTA DEL DIRECTOR

El nostre muntatge neix de la immediatesa, d'un impuls, d'una reacció gairebé defensiva davant l'augment de representativitat parlamentària de l'extrema dreta a les últimes eleccions espanyoles i catalanes; de la necessitat urgent de fer alguna cosa des de la nostra feina, el teatre, per evidenciar, analitzar i desemascarar, el fenomen del populisme, aquesta onada de feixisme que s'estén com una pesta per casa nostra, per Europa i pel món.

Amb la Mercè Aránega, i amb la complicitat de Mola Produccions, feia temps que anàvem darrere d'un altre text de la Michela Murgia. Va ser treballant sobre l'autora i llegint altres obres seves, (la seva tasca no només compren la narrativa i l'assaig, sinó també una intensa activitat pública de denúncia social i crítica política en els mitjans de comunicació italians), que vam topar-nos amb aquest assaig anomenat: *Instruccions per fer-se feixista* que, ves per on, ens anava com anell al dit pels nostres propòsits. De fet, anava molt més enllà.

I dic que va molt més enllà perquè l'autora juga d'una manera brillant, lúcida i molt intel·ligent amb l'ambigüitat del títol -gairebé una provocació- per confeccionar un text-artefacte que ens col·loca, gràcies a la ironia del punt de vista de partida, en un terreny que fa trontollar la nostra inexorable confortabilitat democràtica i ens endinsa en el terreny més incòmode, pantanós i inestable del dubte i la sospita. Res més lluny del pamflet o l'adoctrinament. És, sens dubte, el text que necessitàvem. L'autora ho resumeix, perfectament, a l'última pàgina de l'assaig: "Ja ho sé, ara t'agradaria que, arribats al final, et digués que tot plegat era una provocació, que ha estat un joc divertit invertir els punts de vista però que ara a *Instruccions per fer-se feixista* tornarem a l'ordre: allà els feixistes i aquí nosaltres, els demòcrates. Doncs no.

Les coses que he escrit, no totes i no sempre, en alguns moments de la meua existència -els més durs, els més superficials, d'empenyament o d'ignorància-, les he pensat, ni que sigui per un instant, i crec que això ens ha passat a tots.

No m'interessava escriure un llibre contra els feixistes d'avui, d'ahir, italians o americans, locals o globals. Ningú em necessita a mi per assenyalar qui són els feixistes d'avui, perquè és evident (...). El problema és determinar qui no està en part implicat en la legitimació del feixisme com a sistema, es a dir, quant de feixisme hi ha en aquells que es consideren antifeixistes. El risc és dir: si tot és feixisme, res no ho és. No és així. No tot és feixisme, però el feixisme té la fantàstica capacitat, si no hi estem a sobra constantment, de contaminar-ho tot."

Tenim doncs, gairebé, tot allò que ens cal: una idea clara i compromesa, un bon text i una meravellosa actriu.

Posem en marxa el feixistòmetre?

Miquel Gorriz

EL LLIBRE

El nostre projecte consisteix en l'adaptació teatral de l'assaig *Instruccions per fer-se feixista* de l'escriptora i activista Sarda Michela Murgia, editat per Editorial Empúries l'any 2019.

Presentem a continuació, a manera de sinopsi, la contra portada del llibre i una breu biografia de l'autora.

“Ser demòcrata costa un gran esforç. Implica encarar-se amb la complexitat, oferir eines per interpretar el que passa, garantir la participació dels que estan disposats a millorar la vida de la comunitat. I no tothom està interessat a ser demòcrata. Per què continuar perdent-hi el temps quan es pot tirar pel dret? ¿Que no és un instrument ben afinat, el feixisme, que garanteix un estat més ben dirigit, més eficient i amb menys manies?

Instruccions per fer-se feixista és el que sembla: una defensa del feixisme. I també el contrari: una denúncia del feixisme. I l'exposició clarivident dels mecanismes que utilitza per instal·lar-se en les actituds i el discurs públic. Amb un talent dialèctic extraordinari, Michela Murgia juga magistralment amb la provocació, la paradoxa i la ironia, mentre ens convida a no abaixar la guàrdia contra unes herències del passat clamorosament presents. I, amb el seu mirall, també ens obliga a mirar als ulls la part més fosca de tots nosaltres. Perquè, al final, amb poc n'hi ha prou: com diria Forrest Gump, és feixista qui actua com un feixista.

Fidel a la seva voluntat de servei, l'autora inclou un test, el “feixistòmetre”, perquè els lectors valorin el seu propi grau de feixisme.

Un assaig polèmic, irònic i molt actual”.

MICHELA MURGIA

Autora

Michela Murgia (Sardenya, 1972) va estudiar teologia i filosofia mentre feia de teleoperadora, experiència que recull tragicòmicament en el seu primer èxit: *Il mondo deve sapere*, que va ser dut al teatre i després al cinema amb el títol de *Tutta la vita davanti*. El 2009 debutà com a novel·lista amb l'autobiogràfica *L'acabadora*, que va obtenir un gran èxit de públic i crítica (premis Dessì, *SuperMondello* i *Campiello*; Proa 2012). Després ha publicat el llibre de teologia feminista *Ave Mary. E la chiesa inventò la donna* (2011), el llibre col·lectiu *Presente* (2012), les novel·les *L'incontro* (2012) i *Una relació perillosa* (2015; Proa 2018) i l'assaig *Futuro interiore*. Té una gran activitat política com a feminista, cristiana i independentista sarda. Els seus llibres s'han traduït a nombroses llengües.

SERGI POMPERMAYER

Dramaturg

Sergi Pompermayer (Barcelona 1967) és llicenciat en veterinària i cursa estudis d'art dramàtic al Col·legi del Teatre de Barcelona. Debuta com a autor dramàtic l'any 1997 amb *Zowie* (XXV Premi Ciutat d'Alcoi) estrenada al Teatre Lliure amb direcció de Lluís Homar. També ha escrit *El Sexe dels Objectes* (lectura dramatitzada al TNC), *Refugiats* (TNC), direcció de David Plana. *Cafè* (Teatre Artenbrut). El monòleg *Un Pare Emprenyat* (Mercat de les Flors) interpretat i dirigit per Josep Julien. *Canguellis* amb direcció de Jordi Puntí. *Top Model* amb direcció de Pep Cruz (Temporada Alta 2009). *Llum de guàrdia* conjuntament amb Julio Manrique (Teatre Romea). *Oddi* al Teatro del Arte de Madrid, direcció de Paco Montes. *New Order* (Sala Flyhard), *Ossos* per la Companyia Toni Albà, *Sacrifici* (La Villarroel). *Blues* (Sala Beckett) dirigida per Norbert Martínez. *La Comedia de las Mentiras*, escrita conjuntament amb Pep Anton Gómez a partir de textos de Plaute i estrenada al Festival Internacional de Teatro Clásico de Mérida. *Bouvetøya, la necessitat d'una illa*, espectacle inaugural de Temporada Alta 2020 i escrit conjuntament amb Ivan Benet, Cristina Genebat i Julio Manrique. *Amèrica*, amb direcció de Julio Manrique (La Villarroel). Escriu el llibret de l'òpera familiar *La Cuina* de Rossini pel Gran Teatre del Liceu. També ha realitzat les dramaturgies de *Timó d'Atenes* de W. Shakespeare (Biblioteca de Catalunya) i de *Don Joan* de Molière (TNC), dirigides per David Selvas, i de *Carrer Robadors* de Mathias Enard juntament amb Marc Artigau i Julio Manrique pel Festival Grec 2021. Té publicades les obres *Zowie* (Edicions 62), *Refugiats* (Proa), *Un Pare Emprenyat* (Editorial AADPC), *Top Model* (Arola), *New Order* (Sala Flyhard), *La Comedia de las Mentiras* (Ediciones Antígona), *Blues* (Biblioteca Sala Beckett) i *Amèrica* (Arola). Algunes d'elles han estat traduïdes al castellà, anglès, portuguès, txec, italià i grec. Com a director ha dirigit els textos propis *El Sexe dels Objectes*, *Ossos*, *New Order* i *Sacrifici*, i el monòleg *Miseria* de Queralt Riera a la Sala Fènix de Barcelona (Grec 2021). També va fer la direcció d'actors de la sit com *Lo Cartanyà* i del programa de televisió *Por fin has Llegado* de TVE. Ha escrit guions per les sèries televisives *Plats Bruts*, *Porca Misèria*, *Lo Cartanyà*, *La Riera*, *Ask Lara* (Premi Emmy d'animació 2012), *Jet Lag*, *Moncloa ¿dígame?*, *L'un per l'altre*, *La Sagrada Família*, *La família del Club Súper 3* i la sèrie documental *Matchday*, *Inside FCB*. Com a docent ha impartit cursos i tallers a l'Obrador de la Sala Beckett, a l'Escola Superior de Cinema de Catalunya ESCAC.

MIQUEL GORRIZ

Director

Llicenciat en interpretació a l'Escola Superior d'Art Dramàtic del Vallès (Institut del Teatre) l'any 1985, amb la presentació d'una tesina que obté Matrícula d'Honor, i estudis d'interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona (1985-88). Membre del Teatro Fronterizo, debuta com actor l'any 1986 amb José Sanchis Sinisterra i l'obra *Ñaque o de pijos y actores*, i com actor, autor i director amb Sergi Belbel i l'espectacle *Minim.mal Show* l'any 1987. El 1988 obté, amb Anna Ullibarrí, el Premi Adrià Gual i funda la Companyia Minim.mal.

Ha dirigit més de quaranta espectacles de teatre i òpera entre els quals destaquen:

Transbord de Sebastià Portell (Teatre Principal de Palma, 2018 i Teatre Akadèmia, 2020); *Papà Mozart*, de Roger i Joan Pera amb l'Orquestra Simfònica del Vallès (Palau de la Música Catalana, OSV, 2019); *Shirley Valentine* de Willy Russell, amb Mercè Aránega (Teatre Goya, Mola-Focus, 2018); *Cavalleria Rusticana* i *Pagliacci*, una producció per la AAOS amb la Orquestra Simfònica del Vallès i Òpera Catalunya (2018); *Primer Amor* de S. Beckett, amb Àlex Ollé i Pere Arquillué (Grec 2010 i posterior estrena en castellà al Teatro Valle Inclán i al Centro Dramático Nacional, CDN, 2018); *El metge de Lampedusa*, adaptació d'Anna M. Ricart del llibre *Llàgrimes de sal* de L. Tilotta i P. Bartolo, amb Xicu Masó (Premi de la crítica 2018, Teatre Lliure, Temporada Alta 2017); *ART* de Yasmina Reza, amb Arquillué, Orella i Villanueva (Teatre Goya, Focus-Mola Produccions. 2016-2018); *La Mel* de T. Guerra, amb Xicu Masó (Temporada Alta, 2005 i El Maldà, 2015); *Molly Sweeney* de Brian Friel (Premi Quim Masó 2011. Temporada Alta i Festival Grec 2012); *Visca els nuvis* de Jan de Hartog, amb Joan Pera i Amparo Moreno (Teatre Condal. Focus. 2011); *Primer Amor* de S. Beckett, amb Àlex Ollé, nominat com a millor muntatge teatral i Premi Butaca al Millor Actor, Premi Ciutat de Barcelona i Premi Nacional de Teatre per Pere Arquillué (La Villarroel, Festival Grec, 2010); *El silenci del mar* de Vercors, guardonada amb dos premis butaca (Caet, Caer, El Canal, 2008).

Des de 2002, és ajudant de direcció del primer cast i director adjunt, amb Pau Monterde, de L'Escola d'Òpera de Sabadell, amb qui ha realitzat fins ara un total de vint produccions per la Fundació Òpera Catalunya (FOC), essent la darrera *Il barbiere di Siviglia* de G. Rossini, el 2022.

MERCÈ ARÁNEGA

Actriu

Diplomada en interpretació per l'Institut del Teatre. Entre les seves darreres interpretacions teatrals hi trobem *Paradisos Oceànics* d'Aurora Bertrana amb dramaturgia del Josep M. Fonalleras al Teatre Akadèmia, *Com els grecs* de Steven Berkoff al Teatre Lliure, *Shirley Valentine* de Willy Russell al Teatre Goya, *Davant la jubilació* de Thomas Bernhard al Teatre Lliure, *Històries d'Istanbul*, a contrapeu de Yesim Özsoy, *Dansa de Mort* de August Strindberg, *A tots els que heu vingut* de Marc Rosich, *Victòria* de Pau Miró al Teatre Nacional, *Neus Català: Un Cel de Plom* de Carme Martí i Josep M. Miró, *L'Al·lè de la Vida* de David Hare, *L'hort de les oliveres* de Narcís Comadira, *La bona gent* de David Lindsay Abair, *Madre Coraje* de Bertold Brecht, *Largo viaje hacia la noche* d'Eugene O'Neill, *Car Wash (túnel de rentat)* de Marc Rosich, *Yerma* i *Bodas de sangre* de Federico Garcia Lorca, *Una vella coneguda olor* de Benet i Jornet i *Els Gossos* de Nelson Valente a La Villarroel.

També ha treballat en cinema i televisió, la podem recordar a *Pa negre* d'Agustí Villaronga o *Estació d'enllaç* i *El Cor de la ciutat* entre d'altres. Va obtenir el Premi de la Crítica per *Les Presidentes* i *Perifèria Koltés* (1999) i per *Doña Rosita la Soltera* (2014), el Premi Nacional de Teatre de la Generalitat de Catalunya i el Premi Butaca per la seva interpretació en *Mort de Dama* (2010) i el premi Margarida Xirgu per la seva interpretació en l'obra *L'amant* (1997).

